

A VICTORIAI MAGYAR TÁRSASKÖR ÉS A "BARTÓK" SZÉNIOR CSOPORT TÁJÉKOZTATÓJA

INTER-CULTURAL ASSOCIATION
OF GREATER VICTORIA

July 13, 1983

Meeting Address
P.O. Box 68
VICTORIA, B.C.
V8W 2M2

Office Address
601 - 603 VICTORIA
VICTORIA, B.C.
V8W 1A8

Telephone
(604) 388-4718

Bemutatjuk olvasóinknak az Intercultural Association köszönő levelét Kádár Emmához, amely hálójukat fejezi ki kiváló közreműködéséért. Emma a következő kommentárokat fűzte a levélhez:

- Években keresztül lelkesen készülünk a Folkfestre és mikor elérkezik a megnyitónap, már előre érezzük csontjainkban, hogy milyen fáradtak leszünk - mégis bc'-dogan csináljuk. Részemre talán ez az év volt a legeredményesebb: nem csak a magyar klubbal dolgoztam, hanem másik 14 csoporttal dolgoztam együtt. Tanulságos, néha panaszos, néha neveléses problémák merültek fel; de sokat tanultam, tapasztaltam és örömmel csináltam. A legszöbb és legjobb azért a mi kis magyar kunyhónk volt: ezt a többi csoportok is elismerték. Köszönjük meg azoknak, akik minden energiájukat befektették a munkába. Remélem, jövőre is bejutunk a Centennial Square-re: 17 klossz van, és csak 15 részefe van hely. Minden évben kettőnek ki kell maradnia. Tehát ne vegyük biztosra a jövőt. - Sok szeretettel

Kádár Emma

Mrs. Emma Kadar
178 Sison Ave.
Victoria, B.C.

Dear Emma:

Just want to say how much I appreciated all the work and effort you gave to Folkfest '83 in so many ways. I am very grateful to you for taking on the job as co-ordinating the kiosks, which was a great deal of work. Folkfest was a success only because of the time, skills and talents of people such as you.

It was a great personal pleasure to work with you Emma. Everyone always enjoys your friendly smile and warm personality.

I am looking forward to working with you in the future, and it will be exciting to be involved in your upcoming Hungarian dance festival.

Thank you so much, Emma.

Sincerely,

Beth Gerwing
Folkfest Co-ordinator

T Á N C F E S Z T I V Á L

Az ötödik Nyugatkanadai Magyar Népi Tánc Fesztivál Victoriában kerül megrendezésre 1983 október 8-9-10-én. A fesztiválon 10 táncosport mintegy 200 tagja vesz részt. Winnipeg, Regina, Edmonton, Calgary, Lethbridge, Kelowna, Vancouver és Victoria városokat képviselve.

- A hétfői program szombaton a táncosportok megérkezésével és fogadásával kezdődik. A nap folyamán a csoportok tanítói technikai továbbképző beszéjöveteleken vesznek részt a Royal Oak Inn-ben, ahol a táncosok és Victorián kívüli vendégeink nagy része fog megérkezni.

- A fesztivál bankettjére szombat este a Victoria Racquette Club helyiségében kerül sor. Az Inn és a bankett-helyiség között autóbuszról a Royal Oak Inn gondoskodik. - 6:00-kor cocktails, 7:30-kor vacsora és tánc. Jegyeket a Társaskör vezetőségénél kapni, személyenként \$ 20.- A banketten képviselve lesz a federális és a B.C. kormány multikulturális osztálya.

- Vasárnap reggel a táncosok részére

technikai oktatás és próbára a Royal Theater-ben.

- A fesztivál két előadása vasárnap délután este, 3 és 8 órakor kerül bemutatásra a Royal Theater-ben. Belépőjegy egységes ára \$ 6.-, a szokásos színházjegy előadóirodánál és a színháznál az előadás-sor. Tekintettel az egységes hely 8 órára, a jobb helyek főszínpól előadatokban fogtak elkelnl.

Egy előadás 2 - 2-1/2 órát tart, a csoportok más előadást mutatnak be délután, mint este, így a két program különböző. Mindkét előadást video szalagra vesszük fel, ezt a csoportok rendelkezésére bocsátjuk mint oktatási segédanyagként. Villanó fényes felvételek erősen zavarják a videotapet, így kérjük a közönséget, ne használjanak villanó fényt az előadások alatt. Az előadásokról hivatásos fényképész készít felvételeket, melyekből bárki rendelhet.

- Hétfő reggel a csoportok adminisztratív és technikai vezetői külön összejövetelen értékelik ki a fesztivál eredményeit; és elhatározzák, ki és hol rendezzi a jövő évi fesztivált.

F O L K F E S T 1 9 8 3

Ismét lezajlott egy folkfest, tizedik alkalommal mutattuk be Victoriának a magyar kolónia felkészültségét, nagyobb anyagi sikerrel, mint bármikor. Mégis kötelességünk szóvá tenni, mennyi erőfeszítésbe került a Vezetőségnek és egy körje csoportosuló kis csoportnak az eredmény elérése. A legilletékesebb szó: Előnkünk szava írja le az árnyékos oldalát a Magyar Kunyhó működésének.

- Tapasztalatom a Folkfesten.

- Mindannyian tudjuk, hogy a Magyar Társaskör gazdasági egyensúlya közel 100%-ig a Magyar Kunyhó anyagi sikerétől függ. Hetekkel előre meg kell szervezni: az egy évig elhanyagolt kunyhó tatarozása, elszállítottság és felállítás; az előadásra kerülő ételek, kolbász, töltött káposzta elkészítése és raktározása, a lángos nyersanyag folyamatos szállítása és kezelése egy hatalmas szervezési munka, és akármilyen kitűnő a szervezés, csődöt mond, ha nincs elegendő segítő kéz a végrehajtásra. - Nem mondtunk csődöt ezidén sem, sem a multban, sohasem. De kevesen tudják, hogy mennyire csak egy-két lelkes munkatárs vállára nehezedik ez a feladat. Nekik kell a sokszorosát elvállalni, amit kis segítséggel könnyen

elvégezhetnének. Egy odisszea azt elmesélni, hogyan lehet a segítő kezeket biztosítani, hogyan kapunk öres ígéreket, vagy kurta "kén"-eket a kérésekre a tagoktól. Szerencse, hogy legalább a tagváncsiság kihozta őket a Centennial Square, ahol humoros megjegyzésekkel kísérték a kunyhó előtt sohasem hiányzó hosszú sorát a lángosra váróknak, de már a kunyhó mögé nem nézett be senki, ahol a rakodásban segíteni lehetett volna, hogy legalább az utolsó percben felajánlották volna - eltekintve egy-két tiszteletreméltó kivételnek.

- Amikor örömmel és büszkeséggel mondok köszönetet azoknak, akik a szép eredmény mégis kiharcolták, az első sorban ennek a kis csoportnak szólni. Az idő meg fogja mutatni, hogy az emigráns csoportok nehéz életét az összetartás az, amely elviselhetővé teszi. Kiemelkedő volt ebben a tekintetben a Táncosport teljesítménye: ezek a fiatalok hónapok óta olyan precizitással dolgoztak, mint Nagy Frigyes gránátosai, ezzel nyerték el a Victoria Music Festival első helyét, és ha valaki figyelemmel kísérte a TV bemutatásokat, mindig csak a magyarokkal találkozott. Ürölkönnék neki, hogy ez a dicséret a fiataloknak szól, akik a jövőt képviselik.

Kövér Ferenc, előnk.

The 5th Western Canadian Hungarian Folkdance Festival will happen in Victoria on Oct. 8th, 9th and 10th. 10 groups, encompassing 200 dancers will participate in the Festival. - Winnipeg, Regina, Edmonton, Calgary, Lethbridge, Kelowna, Vancouver and Victoria are the cities which will be represented.

- The program for the weekend begins with the arrival and welcoming of the various groups on Saturday. During the day, the teachers of the various groups will attend a technical workshop at the Royal Oak Inn, where the dancers and guests from out of town will be accommodated for the duration of the Festival.

- The festival Banquet will take place on Saturday night at the Racquet Club in Gordon Head. The Royal Oak Inn will take care of the transportation of the participants between the Banquet hall and the hotel. Cocktails at 6:00 and Dinner-Dance at \$ 20.- per person at 7:30. Tickets can be obtained from the Hungarian Club executives. There will be members of both the federal and provincial governments as guests present at the banquet.

- Sunday morning holds a rehearsal at the Royal Theater for the dancers and their teachers.

- The Festival performances can be seen at 3 pm in the afternoon and at 8 in the evening on stage at the Royal Theater.

ater. The tickets are \$ 6 each everybody and can be obtained at the usual theater ticket outlets, or at the door at the time of the performance. Since all tickets are the same price, the best seats will probably go quickly so it is advisable to get them early.

- Each show is approximately 2 to 2-1/2 hours long, and since each group will perform different dances in the afternoon and the evening, the two shows will be quite different from each other. Both shows will be video-taped and the tapes will be distributed to all the dance groups to be used for the purpose of learning and improving. Flashes from cameras cause severe deterioration of the quality of the tape therefore we ask our dear audience to refrain from using flash when taking pictures at the festival performances.

- There will be a professional photographer taking pictures which will be available to any interested parties. There will be after the performance a disco for the hardier dancers, giving an opportunity to dance and discuss informally the festival and its worth.

- On Monday morning the executives from each group will meet for a formal meeting where the pros and cons of the Victoria festival will be discussed and the host city for the 6th festival will be chosen.

NYÁRI KIRÁNDULÁSOK

Halászszereny volt július 4.-én a Sooke Regional Parkban. 18-an vettek részt a halászközül, a pikniken kb. 40-en voltak. Az első díjat Szauer János nyerte, 25 fonttal, második volt Szauer József 19 fonttal, harmadik Karakal Imre, 11 fonttal; Köszönjük Karakal Imre részéről, Kővér Kati kolbász készítését.

A Bartók csoport június 23.-án autóbussz kirándulást rendezett az Ivy Green Parkba. Póvdy Feri volt a vezető, Megdi intézte el a költségeket a grant költségére. Szép, meleg idő volt; különösen éreztük magunkat, majdnem egész nap énekelünk.

TAVASZTÓL TÉLIG

*Négy Útvonal követi egymást,
kapuja van mind a négynek.
Az első Út a Tavaszba vezet,
kik ezen haladnak, sokat remélnék.*

*A második a forró Nyárra visz,
ez is még az Élet kezdete.
Kik ezen járnak, még sokat várnak,
friss erőben mindnek ereje.*

*A harmadik a haldokló Ősz.
Elszáradt levelek az avaron.
Kik ezen járnak, már nem sokat várnak,
mint valamikor a Tavaszon.*

*Utolsó Út a Télnek útja.
Hideget visz, fagyot, havazást.
Kik ezen járnak, már semmit sem várnak,
csak egy előjövő csendes elmúlást.*

ANYÁK
NAPJÁN

ELOKELOSEGEK

RUTH
GERWING
HARRY
CROSBY

JULIUSI
TEA

ELOKELŐSÉGEK

HOSZOK ÉS
HOSTESSEK

JULIUSI
TEA

MAGYAR KIRAKAT A
MAYFAIR MALL - BAN

HOSZTOK ÉS
HOSTESSEK

A MAGYARSÁG TÖRTÉNETE CANADÁBAN

A History of Canada's Peoples

Három nagyon tanulságos írásból kívánunk bő részleteket közölni. Mindhárom a közelmúltban került a canadai Magyarorság érdeklődése körébe.

- Különös jelentősége van az első, terjedelmes könyvnek; angol nyelven készült, de bőségesen találunk benne magyar idézeteket.

A "Struggle and Hope" első kötete a Canadai kormány ambiciózus tervének: hogy "Generations" cím alatt sorozatát adja ki az etnikai csoportok történetét, amelyek a mai Canada mozaikját adják.

- Öröndetes, hogy velünk, magyarokkal kezdik ezt a tanulságos sorozatot, és így rendelkezésünkre állítják egy kincstárát az ismereteknek, amelyből annyiszor fogunk meríteni, ahányszor csak alkalmunk lesz.

- Sokszor hivatkoztunk már az UJSÁG-ban; hogy az emigráció felbecsülhetetlen értéke az, hogy tudásunk elmélyül, látóköreink szélesedik. Sajnos, nem mindenki használja fel ezt az alkalmat: sok ezren maradnak abban a lelki világban, amelyet két világháború katalizálja felismerethetetlené rászott beszé. Az idők egészséges jele, hogy több oldalról is elötkérnek a józan kérdések.

- Második cikk, amit kiszemelünk, beszérelő a bloomingtoni konferencia megbeszéléseiről. Különös fontosságát abban találjuk, hogy talán első alkalommal sikerült a mai Magyarország és az északamerikai emigránsok képviselőinek, hogy egyik csoport sem próbálta meg kihangsúlyozni a maga álláspontját. Reméljük, csak az első lépés volt nehéz, a jövő további eredményeket fog hozni.

- Harmadik érdekes és tanulságos beszérelő Nagy Károly professzor előadása az amerikai magyar tanárok ezévi kongresszusán, amely tanulságos részleteken kívül azokról az álláspontokról is beszél, amelyek még a régi ellentéteket ismételteti és nem hajlandók egy tapodtat sem engedni az óta világosan megismert igazságokból.

- Amikor ötödik alkalommal jön össze a nyugatcanadai magyar ifjúság a magyar népi tánc Ünneplésére, örömmel mutatjuk be ezt az öröndetes haladást, amely nem erőszakkal, hanem okos meggyondolásokkal próbálja megtalálni a magyarság közös útját.

- A "Struggle and Hope"-ból fordításokat fogunk közölni olyan részleteiből a magyar emigráns életéről, amelyeket talán már mindenki elfelejtett, vagy talán sohasem tudott róla.

Struggle and Hope:

The Hungarian-Canadian Experience

N.F. Dreisiger

with

M.L. Kovacs

Paul Bödy

and

Bennett Kovrig

Published by McChesland and Street Ltd. in association with the Multiculturalism Directorate, Department of the Secretary of State and the Canadian Government Publishing Centre, Supply and Services Canada.

A "GENERATIONS" ELSŐ KÖTETE

-A bloomingtoni Konferencia tárgya a magyarság "lege"-e az északamerikai kontinensen. Bloomington az idahoi State University székhelye; a konferenciát az egyetem finn-ugor tanszéke hívta össze. Amilyen öröndetes a canadai kormány megnyitó kiadványa a magyarság közelméről és reményeiről, ugyanilyen kedvező az amerikai egyetemi konferencia megállapítása a magyarság helyzetének a megváltozó körülmények között. Életét Lajos és Dégh Linda egyöntetűen mutatnak rá, hogy ennek a változásnak a látható határköve 1956. Néhány érdekes szakasz közlünk mindkét lejegyzésből.

A "FOLKFEST" FIATALSÁG VEZETŐI

Richard Jessen is this year's ambassador of the Folkfest Village. He, along with our ambassador, was chosen from 45 young people selected by cultural associations to act as host and hostess at the Folkfest for 1983.

Richard has been with the Hungarian Dance Group for 3 years. Last year he was a host during Folkfest. He was born in Denmark where he lived for 10 years. He is 18 years old and attends Spectrum Community School.

Kinga Apt. our ambassador for 1983 represents the Victoria Hungarian Dancers and Club. She is 17 years old and is graduating from Mount Douglas Senior Secondary School this year, but plans to attend for another semester to pick up extra credits. Kinga's spare time is filled with dancing, singing, clubs of all kinds and of course being involved with Folkfest is a very special part of her activities.

Nagy és bonyolult feladatra vállalkozott a konferencia, amikor megkísérelte megadni a választ arra a kérdésre, milyen is a magyarságról kialakult kép az USA-ban. A gondok már az „Image” fogalmával kezdődnek. Először Lajos professzor, aki a vitaindító előadást tartotta, így kezdte előadását:

Az „Image” amerikai énemnek egyszerű fogalom, anélkül nehezebb, ha magyar magamnak próbálom meg lefordítani. Hogyan is mondanék ebben az összefüggésben: „A magyarság képe az Egyesült Államokban?” Képtelenség. „Magyarságkép?” Ez is rossz stílus. „Magyarságismeret?” Ezzel túl sokat mondtunk. Ha azt kérdezem, mit tudnak az amerikaiak a magyarokról, mi a benyomásuk, véleményük rólunk, az világos beszéd Nekeresden is, de egyik kifejezés sem adja vissza az angol „image” minden árnyalatát. Arról van ugyanis szó, hogy milyen egy cég, testület, ország, nép említésekor a keletkező kép, a felidézés, milyen tudatos vagy tudatalatti eszmétársításokat kell egynekben, vagy társadalmi csoportokban. Mérielgetem és elvetetem a „profil” szót is, nem mert nem magyar eredetű, hanem mert legfeljebb a külsőségekre vonatkozik, a „becs”, „becsület”, „hír”, „hírnév” szavakat pedig azért, mert tölteték erkölcsi, míg az „image” tartalma érzelmi, lélektani. E nyelvi bökkenő kulturábeli különbségre vezethető vissza, azért nehéz a problémát megoldani.

*

Éltető Lajos professzor szükségesnek érezte, hogy szenteljen néhány megjegyzést az úgynevezett 45-ös, vagy másképpen „dipi” hullámnak is.

A részben helytálló, részben nagyon igazságtalan közheljeket mindegyikünk ismeri. Ime egy-két szokatlanabb megfogalmazás:

— Ők voltak történelmünk egyetlen nagyobb létszámú politikai emigrációja, s már ezért is nagyobb elfogulatlan figyelmet érdemelnének:

— a 45-ös címke csak magyarországi szempontból illik rájuk. Amerikába nem sokkal az 56-osok előtt érkeztek, ezért a két hullámnál nem lehet minden tekintetben mereven elkülönítve kezelni. Noha mindegyikük igazolmányán legalább öt esztendő rajta ékeltelenkedett az „ex-enemy” (= „volt-ellenfél”) pecsét, a szocialista világban ma a „személyi kultusz” kordnak szepített időben s a koreai háború idején fel fogásuk, legalábbis a sztálini rendszerrel szemben, egybeesett az amerikai állásponttal és közvéleménnyel. Bizonyos tekintetben ők voltak ideát az 56-os hullám előfutárai és szálláscsinálói. Mivel nagy részük nyegvenévesen vagy még idősebben, s családotul, anyagi feletlőséggel terhelve szállt partra, az amerikai életben általában nem tudtak olyan jól érvényesülni, mint utánaük az 56-os tizen- s huszonevesek, s így közvet-

len hatásuk az amerikai közvéleményre alig lehetett, bár ez sem egészen biztos. Ha azonban azt nézzük, mi lett gyermekeikből, akiknek többsége az itteni világha jól beilleszkedett s megmaradt magyarnak, sőt gyermekeit is annak nevelték, akkor több jó szó, s nagyobb megértést érdemelnének Magyarországon, mint amit kapnak.

*

Más oldalról közelíti meg ugyanezt a jelenséget Dégh Linda:

A második világháború után érkezett „immigránsok” vezető szerepet játszottak a magyar etnikus művészet felújításában: nem az egyes vidékek magyarjainak rejtetten, emlékdobozban pisztolók hagyományát fejlesztették tovább helyileg másként és másként, hanem részben néprajzról író, részben klasszikus paraszti művészetet plátdalokat újonnan oda, ahol annak nem volt hagyománya. Inkább nosztalgikus nemzeti, mint népi aspirációknak tekinthető tehát a magyaroknak az az igyekezete, hogy dalokat, táncokat, kézimunkákat tanítsanak, nyelvtanfolyamokat, vetélkedőket, fesztiválokat rendezzenek a század eleji emigránsok unokái számára.

1956 tavaszától kezdve egyre sűrűbben foglalkozik az amerikai sajtó Magyarországgal, egyre többet hall felőle az amerikai társadalom rádió (ami akkor még a legfontosabb hírközlő eszköz). 56. októberétől 1957 tavaszáig aztán alig van nap, hogy ne olvassz, hallasz a „Hungary” és „Hungarian” szót egy egész ország, s hogy ne látsa valamit magyar vonatkozásban a moziban vagy televízióban. S közben megjönnek a fiatal magyarok érrei. Nem politikai emigráció, vagy nem olyan politikai emigráció az övék, mint a 45-ösöké, hanem menekvés egy rossz, embertelen állapotból. A 45-ös azért jött el, vagy azért nem ment vissza, mert világa, életformája — akár a fehér-oroszoké hajdan — megmaradt. Az 56-os azért jött, mert világa nem színt meg, és mert „most vagy soha” eljöhett. Ők nem „sz-enemy”-k, hanem eleinte dédelgetett hősök, bár csak kevesen forgattak közülük fegyvert. Fiatalságuk, koruk, tanulmányosságuk, sok esetben már magukkal hozott kéz, vagy félig kéz szakképzettségük a garancia arra, hogy rövid időn belül jól megtalálják a helyüket. Az amerikai büntudat is nekik gyűlöleményes: aránylag rossz a gazdasági helyzet, de preferenciával kapnak állást, ösztöndíjat.

A jobb beilleszkedéssel nagyobb fokú elszórádás is jár. 1956 óta nemcsak tudják Amerikában, hogy van egy Magyarország, s hogy kb. hol, de nagy a valószínűsége annak, hogy egy átlagamerikai ismer is valakit, akit magyarok tart, mert alig van olyan település, ahol ne élneek magyarok, magyar származásúak, ha csak kevesen is. Az is adódik ebből, hogy az 56-osok minden más magyar emigrációtól nagyobb arányban kötöttek vegyes házasságot (amit persze az is magyaráz, hogy sokkal több volt a fiatal férfi, mint a nő). Gyermekeik többsége nem tud magyarul, de az „image” szempontjából egy-egy integrálódás jó: a magyar származás tudata megvan a magát már amerikainak érző gyermekben, az oda is tartozás érzése pedig sokszor bámulatos fokot mutatkozik az amerikai házastársakban. Részben ennek köszönhető bizonyára, meg annak, hogy 56 óta magyarnak tartja magát sok olyan magyar származású,

aki azelőtt szívesebben nem szólt róla, hogy a legújabb amerikai statisztika szerint az Egyesült Államokban, 1980-ban kerekben másfél millió ember vallotta magát, illetve gyermekét magyarnak, vagy magyarnak is. Ez pedig olyan érték, ami még kiszámíthatatlan hasznot jelenthet számunkra a jövőben.

Ahhoz, hogy a világ rólunk, magyarokról reális képet alakíthasson ki, reális információkra van szüksége. Milyen információkat kap rólunk a világ? Sokfétet és sok helyről. Az információk két fő forrása Magyarországon és a külföldön élő magyarok. E két forrás információit néhány úton megesszünk, más területeken csak rábent egyszemélyes, és van néhány olyan terület, ahol teljesen ellentétesek.

Ahol a Magyarországról származó információk megesszünk az általunk, külföldi magyarok által nyújtott információkkal, az a nagy magyar teljesítmények területe. Budapestről, Párizsból, Londonból és New Yorkból kevés kivétellel egybehangzóan büszkélkedő, nagyra értékelő információkat hallhat a külföldi ember azokról a menő magyarokról — Andrá Géztről, Bartók Béláról és Bay Zoltánról kezdve Vasarelyig, Wignerig és Zukorig —, akik rendkívül teljesítményekkel gazdagították az emberiséget.

A magyar történelemtől külföldnek nyújtott információk területén már eltérnek egymástól a magyarországi és a külföldi magyar prezentációk. Különösen a közelmúlt történetét taglalja minden hivatalosan ellenőrzött magyarországi írás egyoldalúan. Ezeket az egyoldalú beállításokat mi, külföldi magyarok olyan tényekkel, adatokkal igyekszünk kiegészíteni, amelyek a valóságnak, az igazságnak megfelelő teljes egészben, sokoldalúságban tájékoztatnak. Ismertetjük kedvenc Magyarországnak „gazdasági csodáját” — és a világon legmagasabb öngyilkossági arányú országát is. Emelgetjük az emberi viselkedés relatív szabadságának fejlődő magyar tendenciát — és azt is, hogy Magyarországon ma is megoldható szovjet haderők tartózkodnak.

Egy másik példacsoport a művészetek jelenléte és közelmúltjára vonatkozó kiharások, csonkítások, elhallgatásokkal illet.

Magyarországon az egész világra kiterjedő színvonalas eseményesorozatokkal emlékezett meg Kodály Zoltán születésének századik évfordulóján a Mester életművéről. Sínté minden zölve elhangzott az ünnepek során a hangversenytermekben, a rádió és a tévé műsorain és megjelent hangfelvételek, kottákban és könyvekben. Megjelent egy lemmen végre egyik legteretűbb és legjelentősebb körútkötet is, az 1955. december 16-án bemutatott „Zrínyi szótára”. Egész mostanáig tiltott mű volt ez a remekmű az 1956 utáni Magyarországon, a művet is és az életműből való kiemelését ismételt elhallgatják a világ előtt. Huszonnyolc évig nem engedték Kodály dallamainak elhangzani Zrínyi nemzeti követelését a nagyvilág felé: „Ne bántsd a magyart!”

Ilyes Gyula, aki 1983. április 15-én nyolcvanegyedik életévében halt meg, nyolcvan éves születésnapja alkalmából nagy létszámú üdvözlőt az ország és sokan a világból is. Sínté minden művét újra kiadták, drámáját színpadra vittek, verseit, prózáját otthon is és a külföldnek szánt kiadványokban, fúditásokban is megjelenítették, ismertették, elemezték. Majdnem minden művét, kivéve egyik legjelentősebb nagyversét, a totális diktatória univerzális ember lételetét, az 1950-ben írt és világviszonylatban is egyre körimertőbb „Egy mondat a szarnokokról” című alkotását.

Ez a remekmű tiltott mű a mai Magyarországon, magyarul csak a Nyugaton élő

Nyugat magyaráz az utóbbi években sokat tett azért, hogy a kisebbségi magyarországi tényekkel ismertesse a Nyugatot. Hogy csak néhány amerikai példát említsünk: a New Yorki háttér Committee for Human Rights in Romania évről évről egyre komolyabban tárgyalja kérdéseket a romániai magyarok ügyét az Egyesült Államok kongresszusában és kormányában, a Magyar Baráti Közelettség (ITT-OTT) támogatása révén megjelent angol nyelvű lemmes Kálmán könyve a csehszlovákiai magyarországi háború utáni jogfosztottságról, meggyengy Jenő Süss Andrá délutáni írták angolra és adta elő New Yorkban fiatal amerikai színészekkel, Károly Béla szerkesztésében megjelenés előtt áll szöveg magyar történet, iródták és társadalomtudós részvételével egy tanszámánykötet a transzfer bérekülsőre — és annak majd tiszta határolás a Columbia Egyetem kiadványában.

A másik téma, amiről Magyarországon a valóságot megismertető módon igyekszik informálni Nyugat országainak közvéleményét, az az 1956-os magyar forradalom.

A hivatalos magyarországi közlemények következetesen fasiszták, reakciók, Nyugatról irányított ellenforradalomnak próbálják beállítani azt az 1956-os népfelkelést, amit a nyugati közvélemény — a tények ismeretében — a kommunista diktatóriát elhőprő forradalomnak, a szovjet megszállással szembenálló függetlenség harcként tud.

Mit mondjunk tehát magunkról külföldnek, hogy jó hírünk legyen a világból? Amennyire csak lehet, közöljük meg azt az ideált, amit a nemzetközi jog így fogalmazott: az igazat, a teljes igazat, és csak az igazat.

—
A fenti írás előadásaként az Amerikai Magyar Tanszék Szilveszteré által Torontoiban, 1983. május 12-14-én rendezett „Magyarországi Szilveszter-Konferencián”-a hangzott el. — Kivonatás közzététel.

MINDEN FALTA CEMENT ÉS BETON
 MEREJT VALLALJ
KÁDÁR IGNAC
 138 BRAS TEL: 388-2882
 NGALAN USZREN LESJOS SEGYTŐSZA
BRITISH AMERICAN REALTY LTD.
 847 FORT TEL: 385-1431
 ISLAND DRY-WALL LTD.
 MÉRŐSÉ HÁRKÁ ÉS CITTŐNKI MŰV.
 HŐSÉ HŐSÉ HŐSÉ HŐSÉ HŐSÉ
GURALY JÓZSEF
 801 HILLSIDE TEL: 388-0278

 ALL-TEMP REFRIGERATION
 REFRIGERATORS & FREEZERS
 COMPLETE REPAIRS & SALES
 41046 MASON AVE COOK
 383-7213

 1830 CEDAR HILL CROSS ROAD
 TEL: 477-3033

CATHY'S FACIAL
 NYUGATI KÖZRE TÁRS KEZELÉS
 TAPASZ SŐMÉRŐLÉS SZEMÉK, DOKKIFÉS
 EPILLÁS, QUANTAZÁS, MANGOR
 KÖZMETIKAI CSOKEK
KOVER KATI 3144 MARY ST.
 TEL: 383-1881

Builder Builders Supply (1972) Ltd.
 SUPPLIERS OF QUALITY BUILDING MATERIALS
 S. HORTON B.S.P. PH: 742-2112
 PRESIDENT BOX 10, MILL BAY, B.C.

CAPTAIN COOK TRAVEL
 Hungarian Department, Aber J. Street, P.O.
 Telephone
 1744 WEST COMPLETE Box: 804 734-8800
 VICTORIA, B.C. Fax: 804 421-8840
 101171 Cable Address: Arrivec

Fashionette
 HAIR DESIGN BY
 ANGELO TOKAT
 481 BUNDO RD.
 VICTORIA, B.C.
 68H42F
 FOR PERSONALIZED
 INDIVIDUAL STYLING
 PHONE: 477-4121
 LAKWÄSTELFON 477-4887 HÉTŐNK ZÁRVA

Printed by
IDEALLETTER
 SERVICES LTD.
 382-9296

UJSÁG

A victoriail magyarság időszekei tájékoztatója. Kiadja a Társas-
 kör vezetősége és a "New Horizons" Bartók szénior csoport vá-
 lasztómánya. A Technikal szerkesztésért Tattay Pál, a szétküldésért Tattay Livia
 felelős. Lektorok Viszlal János és Kovács Miklós.

Szerkesztőség: 229-1680 Poplar Street, Victoria B.C. V8P 4K7. Telefon: 477-2570